

Poznań, 6 listopada 2020 r.

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

IR.III.7821.3.2018.4

nr kancelaryjny 67000/20

Decyzja

Na podstawie art. 151 § 1 pkt 1 w związku z art. 145 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 ze zm.) - zwanej dalej: *k.p.a.*, oraz art. 11c ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2020 r., poz. 1363 ze zm.) - zwanej dalej: *ustawą*, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 22 grudnia 2019 r., uzupełnionego pismami z dnia 11 stycznia 2020 r., 2 lutego 2020 r. i 4 marca 2020 r., pana [REDAKTOWANO], pani [REDAKTOWANO], pana [REDAKTOWANO], pana [REDAKTOWANO], pana [REDAKTOWANO], pana [REDAKTOWANO] - zwanych dalej: *Wnioskodawcami*, oraz po rozpatrzeniu wniosku z dnia 14 maja 2020 r. pana [REDAKTOWANO] - zwanego dalej: *Wnioskodawcą*, o wznowienie postępowania zakończonego ostateczną decyzją Wojewody Wielkopolskiego z dnia 10 kwietnia 2019 r. (znak: IR-III.7821.3.2018.4) uchylającej w części decyzję Starosty Poznańskiego nr 14/2017 z dnia 7 czerwca 2017 r. (znak: WD.6740.10.2017) o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na przebudowie/rozbudowie drogi powiatowej nr 2392P Tarnowo Podgórne-Więckowice na odcinku Lusówko (Rozalin) - Więckowice oraz nr 2403P Więckowice-Dopiewo, m. Więckowice, powiat poznański, województwo wielkopolskie, i orzekającej w zakresie uchylenia, a w pozostałej części utrzymująca zaskarżoną decyzję w mocy - zwaną dalej: *decyzją Wojewody*:

odmawiam uchylenia decyzji Wojewody.

UZASADNIENIE

I.

Pismem z dnia 20 lutego 2020 r. (znak: WD.6740.10.2017.EK) Starosta Poznański przesłał Wojewodzie Wielkopolskiemu akta sprawy wraz z wnioskiem w sprawie wznowienia postępowania zakończonego *decyzją Wojewody*.

Pismem z dnia 22 grudnia 2019 r. skierowanym do Zarządu Dróg Powiatowych w Poznaniu pan [REDAKTOWANO], pani [REDAKTOWANO], pan [REDAKTOWANO], pan [REDAKTOWANO], pan [REDAKTOWANO], podnieśli, że *decyzja Wojewody* została podjęta na podstawie wadliwej dokumentacji projektowej oraz bez konsultacji z zainteresowanymi. Ich zdaniem rozwiązania projektowe będą powodowały bezpośredni spływ wód opadowych, wycinkę istniejącej zieleni narażając ich na bezpośrednie oddziaływanie hałasu i zanieczyszczeń z przestrzeni drogowej. Powyższe zarzuty zostały powtórzone w piśmie z dnia 11 stycznia 2020 r., również adresowanym do Zarządu Dróg Powiatowych w Poznaniu (podpisany przez panów: [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO]).

Wnioskodawcy w piśmie z dnia 2 lutego 2020 r. nawiązując do wezwania Starosty Poznańskiego z dnia 21 stycznia 2020 r. (znak: WD.6740.10.2017.EK) wnioskuje o zmianę decyzji w zakresie przebudowy drogi na działce 422/5. *Wnioskodawcy* podnoszą, że projekt budowlany został wykonany wadliwie (brak projektowanej skarpy, oznaczenia granic nieruchomości *Wnioskodawców*), co miało „wprowadzić w błąd organ decyzyjny, że teren projektowanej drogi i (nieruchomości) jest na tej samej wysokości i inwestycja nie oddziałuje bezpośrednio” na nieruchomości *Wnioskodawców*. Zdaniem *Wnioskodawców* po wykonaniu inwestycji zgodnie z zatwierdzonym projektem teren na działce 422/5 zostanie podwyższony do wysokości uniemożliwiającej prawidłowe odwodnienie jezdni i chodnika. Różnica wysokości pomiędzy nieruchomościami *Wnioskodawców*, a nową inwestycją będzie wynosić ok. 1 m (droga wyżej niż nieruchomości). Różnica zostanie zniwelowana skarpy, co zdaniem *Wnioskodawców* będzie bezpośrednio oddziaływać na ich nieruchomości poprzez spływ wód opadowych oraz nieczystości ze skarpy.

Wojewoda Wielkopolski pismem z dnia 26 lutego 2020 r., na podstawie art. 64 § 2 *k.p.a.*, i art. 11c *ustawy*, wezwał do uzupełnienia braku formalnego podania z dnia 2 lutego 2020 r. poprzez jednoznaczne wskazanie przedmiotu żądania, tj. określenia jego charakteru prawnego, ze wskazaniem przepisu *k.p.a.*, w oparciu o który *Wnioskodawcy* żądają określonych działań od Wojewody Wielkopolskiego oraz sprecyzowania, czy ww. pismo stanowi: wniosek o wznowienie postępowania zakończonego *decyzją Wojewody*, czy wniosek o zmianę *decyzji Wojewody*, czy innego rodzaju żądanie lub wniosek. *Wnioskodawcy* zostali pouczeni, że nieusunięcie wskazanego braku spowoduje, że wniesione podanie zostanie pozostawione bez rozpoznania. Dodatkowo Wojewoda Wielkopolski wskazał, że w przypadku potwierdzenia, że podanie stanowi wniosek o wznowienie postępowania lub wniosek o zmianę *decyzji Wojewody*, należy go uzupełnić o dowody poświadczające prawo (własności, użytkowania wieczystego, inne ograniczone prawo rzeczowe) do nieruchomości objętej *decyzją Wojewody* lub udowadniające zaistnienie po stronie *Wnioskodawców* interesu prawnego, który został naruszony przez decyzję.

Starosta Poznański pismem z dnia 27 lutego 2020 r. (znak: WD.6740.10.2017.EK; wpływ do WUW w Poznaniu: 3 marca 2020 r.) przesłał Wojewodzie Wielkopolskiemu pismo podpisane przez panią [REDAKTOWANE] oraz pana [REDAKTOWANE] z dnia 20 lutego 2020 r. skierowane do Zarządu Dróg Powiatowych w Poznaniu. W piśmie tym wskazano, że „po poszerzeniu drogi o dodatkowy pas wyjazd z ulicy Tulipana zostanie skrócony (...) po przebudowie wyjazd szczególnie w okresie zimowym będzie jeszcze bardziej utrudniony oraz będzie stwarzał stan bezpośredniego zagrożenia przy wyjeździe z osiedla”.

Na wezwanie Wojewody Wielkopolskiego z dnia 26 lutego 2020 r. nie została udzielona odpowiedź przez panią [REDAKTOWANE], pomimo skutecznego doręczenia jej korespondencji w dniu 28 lutego 2020 r. (korespondencja odebrana osobiście, zwrotne potwierdzenie odbioru wezwania w aktach sprawy). Stąd też podanie w odniesieniu do pani [REDAKTOWANE] organ pozostawił bez rozpoznania, o czym powiadomił zainteresowaną pismem z dnia 17 lipca 2020 r.

Wnioskodawcy pismem z dnia 4 marca 2020 r. udzielili odpowiedzi na wezwanie Wojewody Wielkopolskiego z dnia 26 lutego 2020 r., precyzując, że żądają działania organu w oparciu o przepisy art. 145 § 1 pkt 5 *k.p.a.*, tj. wznowienia postępowania zakończonego *decyzją Wojewody* oraz „poprawienia dokumentacji projektowej w zakresie likwidacji bezpośredniego wpływu inwestycji na nieruchomości”. Zdaniem *Wnioskodawców* przesłanką wznowienia postępowania w oparciu o powyżej wymienioną podstawę prawną jest wadliwie wykonana dokumentacja projektowa poprzez brak zaznaczenia na planie drogi (odcinek 2+460-2+540) projektowanej skarpy. *Wnioskodawcy* powtórzyli przywoływane już poprzednio argumenty, jakoby nie zostały zaznaczone granice ich nieruchomości, a brak tych

„szczegółów”, ich zdaniem, mógł wprowadzić w błąd organ decyzyjny, iż teren projektowanej drogi i ich nieruchomości jest na tej samej wysokości. Ponownie zwrócili uwagę na możliwe problemy dotyczące utrudnionego wyjazdu w okresie zimowym z osiedla „Biały Rozalin”. *Wnioskodawcy* sprzeciwiają się projektowanej likwidacji pasa zieleni, zwracając uwagę na następujące czynniki bezpośrednio oddziałujące na ich nieruchomości, tj.: hałas, spływ wód opadowych, nieczystości z obszaru infrastruktury drogowej. Dodatkowo *Wnioskodawcy* wskazali, że nie zgadzają się z wyjaśnieniami pełnomocnika inwestora dotyczącymi rowów melioracyjnych. *Wnioskodawcy* dołączyli również wypisy z ksiąg wieczystych potwierdzające ich prawa rzeczowe do nieruchomości.

Wojewoda Wielkopolski pismem z dnia 17 marca 2020 r., na podstawie art. 50 § 1 *k.p.a.* i art. 11c *ustawy*, wezwał *Wnioskodawców* do złożenia oświadczenia wskazującego na datę w jakiej dowiedzieli się o okoliczności, bądź okolicznościach, stanowiących podstawę do wznowienia postępowania z przyczyny określonej w art. 145 § 1 pkt 5 *k.p.a.* (pisma doręczone za pośrednictwem operatora publicznego w dniu 20 marca 2020 r.) Jednocześnie organ na podstawie art. 36 *k.p.a.* zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie z powodu prowadzonego postępowania wyjaśniającego oraz wskazał nowy termin załatwienia sprawy do dnia 8 maja 2020 r.

Na ww. wezwanie Wojewody odpowiedzi nie udzieliła pani [REDAKTOWANE] pomimo skutecznego doręczenia jej korespondencji w dniu 20 marca 2020 r. (korespondencja odebrana osobiście, zwrotne potwierdzenie odbioru wezwania w aktach sprawy). Odpowiedzi udzielił natomiast pan [REDAKTOWANE] przy piśmie z dnia 29 marca 2020 r., stąd też Wojewoda Wielkopolski pismem z dnia 17 lipca 2020 r. wezwał ww. do złożenia wyjaśnień dotyczących charakteru pisma z dnia 29 marca 2020 r. - zainteresowany nie złożył wyjaśnień w sprawie.

Niemniej jednak Wojewoda Wielkopolski uznał, że zarówno pani [REDAKTOWANE], jak i pan [REDAKTOWANE], o okolicznościach, które ich zdaniem stanowią podstawę wznowienia postępowania dowiedzieli się, tak jak i pozostali *Wnioskodawcy* w dniu 20 grudnia 2019 r. Potwierdzeniem powyższego jest pismo z dnia 27 marca 2020 r. (wpływ do WUW w Poznaniu: 2 kwietnia 2020 r.) pana [REDAKTOWANE], który powiadomił, że dnia 20 grudnia 2019 r. zapoznał się z informacją zamieszczoną na stronie internetowej Zarządu Dróg Powiatowych w Poznaniu o rozstrzygniętym przetargu na realizację inwestycji. O powyższym niezwłocznie poinformował właścicieli sąsiednich działek, w porozumieniu z nimi sporządzono pismo z dnia 22 grudnia 2019 r. oraz pismo uzupełniające z dnia 11 stycznia 2020 r. (pismo podpisane przez pana [REDAKTOWANE]).

Wojewoda Wielkopolski pismem z dnia 5 czerwca 2020 r., na podstawie art. 36 *k.p.a.*, zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie. Niemożność załatwienia sprawy wynikała z analizy zgromadzonego materiału dowodowego oraz z regulacji prawnych wynikających z wprowadzenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, organ wskazał nowy termin załatwienia sprawy do dnia 31 lipca 2020 r.

Wojewoda Wielkopolski pismem z dnia 17 czerwca 2020 r., na podstawie art. 36 *k.p.a.*, zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie. Niemożność załatwienia sprawy wynikała z analizy zgromadzonego materiału dowodowego oraz prowadzonego postępowania wyjaśniającego, organ wskazał nowy termin załatwienia sprawy do dnia 31 sierpnia 2020 r.

Wojewoda Wielkopolski w dniu 27 sierpnia 2020 r. wydał postanowienie (znak: IR-III.7821.3.2018.4) wznowiające na wniosek *Wnioskodawców* postępowanie w sprawie zakończonej *decyzją Wojewody*. Jednocześnie na podstawie art. 36 *k.p.a.*, zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie. Niemożność załatwienia sprawy wynikała

z analizy zgromadzonego materiału dowodowego oraz prowadzonego postępowania wyjaśniającego, organ wskazał nowy termin załatwienia sprawy do dnia 30 września 2020 r.

Pismem z dnia 24 września 2020 r. (znak jw.) Wojewoda Wielkopolski wezwał Zarząd Powiatu w Poznaniu, jako zarządcę drogi (pismo doręczone: 24 września 2020 r.; ePUAP-UPP48652291), do ustosunkowania się do uwag wniesionych przez *Wnioskodawców* w pismach z dnia: 22 grudnia 2019 r., 2 lutego 2020 r., 15 lutego 2020 r. i 4 marca 2020 r., oraz określenia, czy istnieje możliwość zmiany przyjętych rozwiązań projektowych w sposób uwzględniający żądania stron postępowania.

Wojewoda Wielkopolski pismem z dnia 29 września 2020 r. (znak jw.) na podstawie art. 36 *k.p.a.*, zawiadomił *Wnioskodawców* o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie. Niemożność załatwienia sprawy wynikała z analizy zgromadzonego materiału dowodowego oraz prowadzonego postępowania wyjaśniającego, organ wskazał nowy termin załatwienia sprawy do dnia 6 listopada 2020 r.

Pismem z dnia 12 października 2020 r. (data wpływu do WUW w Poznaniu: 14 października 2020 r., znak: ZDP.NI.4500.16/19/.KJ) Zastępca Dyrektora ds. Inwestycyjnych Zarządu Dróg Powiatowych w Poznaniu udzielił odpowiedzi na wezwanie Wojewody z dnia 24 września 2020 r. wyjaśniając, że brak jest możliwości wstrzymania robót na działce 422/5 stanowiącej dotychczasowy pas drogi powiatowej. Wskazano, że przebudowa drogi polega w tym miejscu na poszerzeniu istniejącej jezdni o dodatkowy pas ruchu o szerokości 3 m i budowie chodnika dla potrzeb mieszkańców osiedla. Podniesiono, że po przebudowie drogi powiatowej, ilość wód opadowych nie ulegnie zwiększeniu, ponieważ realizowana droga ma własny system odwodnieniowy. Z przyjętych rozwiązań projektowych nie wynika żeby wody opadowe z drogi zalewały niżej położone nieruchomości *Wnioskodawców*. Podniesiono, że wbrew twierdzeniom *Wnioskodawców* pas zieleni przydrożnej nie został całkowicie wycięty. Projekt budowlany został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami, a przebudowa nie ingeruje w przyległe nieruchomości nr 422/59, 422/60, 422/65, 422/66 i 422/72, będące własnością *Wnioskodawców*. Przy przebudowie drogi powiatowej krawędź jezdni zostanie połączona z istniejącą nawierzchnią ul. Tulipana, przy czym spadek podłużny nie ulegnie z całą pewnością zwiększeniu z 7% na 15%, jak zaznaczają *Wnioskodawcy*. Wskazano, że zadanie jest realizowane z Funduszu Dróg Samorządowych i zostanie zakończone zgodnie z umową do dnia 31 października 2020 r. Przychyłono się do wniosków *Wnioskodawców* i w ramach nieistotnej zmiany projektu budowlanego zwężeniu z 3 m do 2 m ulegnie chodnik (przy nieruchomościach nr 422/65, 422/66, 422/72). Wskazano, że Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego zwróci szczególną uwagę na właściwe odwodnienie fragmentu drogi przy skrzyżowaniu z ulicą Tulipana i ww. nieruchomościami.

II.

Wnioskodawca pismem z dnia 14 maja 2020 r. (wpływ do WUW w Poznaniu: 15 maja 2020 r.) wystąpił z wnioskiem o wznowienie postępowania zakończonego *decyzją Wojewody* powołując się na art. 145 § 1 pkt 5 *k.p.a.* *Wnioskodawca* kwestionuje podział działki nr 67, położonej w obrębie Więckowice, gmina Dopiewo.

Zdaniem *Wnioskodawcy* „z dokumentów znajdujących się w Powiatowym Zasobie Geodezyjnym wynika szereg niespójności, co potwierdza wersję *Wnioskodawcy*, że decyzja Starosty jak i Wojewody została oparta na dokumentach, które nie zostały sporządzone w sposób zgodny z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 2004 r. w sprawie sposobu i trybu dokonywania podziałów nieruchomości”. *Wnioskodawca* podkreślił, że w chwili dokonywania prac geodezyjnych (...) nie istniał żaden spór co do granic

nieruchomości. Problem dotyczył sposobu dokonywania pomiarów, a w zasadzie ich niedokonywania zgodnie z wytycznymi rozporządzenia. Zdaniem *Wnioskodawcy* wadliwość kwestionowanej dokumentacji doprowadziła do konieczności przeprowadzenia rozgraniczenia nieruchomości i rzeczą organu (według *Wnioskodawcy*) wobec ujawnienia nieprawidłowości w dokumentacji powiatowego zasobu geodezyjnego jest konieczność ponownego przeanalizowania sprawy w oparciu o art. 145 § 1 i 2 *k.p.a.* Dodatkowo *Wnioskodawca* poinformował, że złożył skargę do Głównego Geodety Kraju na czynności przeprowadzone przez pracownię geodezyjną.

Wojewoda Wielkopolski pismem z dnia 15 lipca 2020 r. wezwał do złożenia oświadczenia wskazującego na datę w jakiej *Wnioskodawca* dowiedział się o okoliczności, bądź okolicznościach, stanowiących podstawę do wznowienia postępowania z przyczyny określonej w art. 145 § 1 pkt 5 *k.p.a.* (wezwanie doręczone dnia 20 lipca 2020 r.).

Jednocześnie Wojewoda Wielkopolski na podstawie art. 36 *k.p.a.* i art. 11c *ustawy* zawiadomił *Wnioskodawcę* o braku możliwości załatwienia sprawy w ustawowym terminie. Niemożność załatwienia sprawy organ uzasadnił przyczynami niezależnymi od siebie, tj. prowadzonym postępowaniem wyjaśniającym, wskazując nowy termin załatwienia sprawy do dnia 31 sierpnia 2020 r.

Wnioskodawca udzielił odpowiedzi na wezwanie Wojewody Wielkopolskiego pismem z dnia 27 lipca 2020 r. (wpływ do WUW w Poznaniu: 30 lipca 2020 r.) wskazując, iż dopiero po zakończeniu inwestycji wskazani przez *Wnioskodawcę* (wymienieni z imienia i nazwiska) - geodeci dokonali w dniu 20 kwietnia 2020 r. czynności polegających na weryfikacji dokonanych przez pracownię geodezyjno-kartograficzną prac. *Wnioskodawca* w swoim piśmie podnosi, że weryfikacja prac geodezyjnych wykazała, iż „nie uwzględniają one stanu prawnego ujawnionego w księdze wieczystej lub odpowiednio ewidencji gruntów i budynków, co prowadzi do nieuzasadnionej zmiany granic”. Zdaniem *Wnioskodawcy* dzień 20 kwietnia 2020 r., jest datą od której biegnie 30 dniowy termin na złożenie stosownego wniosku.

Wojewoda Wielkopolski w dniu 27 sierpnia 2020 r. wydał postanowienie (znak: IR-III.7821.3.2018.4) wznowiające na wniosek *Wnioskodawcy* postępowanie w sprawie zakończonej *decyzją Wojewody*. Jednocześnie na podstawie art. 36 *k.p.a.*, zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie. Niemożność załatwienia sprawy wynikała z analizy zgromadzonego materiału dowodowego oraz prowadzonego postępowania wyjaśniającego. Organ wskazał nowy termin załatwienia sprawy do dnia 30 września 2020 r.

Wojewoda Wielkopolski pismem z dnia 29 września 2020 r. (znak jw.), na podstawie art. 36 *k.p.a.*, zawiadomił *Wnioskodawcę* o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie. Niemożność załatwienia sprawy wynikała z analizy zgromadzonego materiału dowodowego oraz prowadzonego postępowania wyjaśniającego. Organ wskazał nowy termin załatwienia sprawy do dnia 6 listopada 2020 r.

III.

Zgodnie z art. 150 § 1 *k.p.a.* organem administracji publicznej właściwym w sprawach wymienionych w art. 149 (czyli do wznowienia postępowania) jest organ, który wydał w sprawie decyzję w ostatniej instancji. W niniejszej sprawie, decyzją wydaną w ostatniej instancji jest *decyzja Wojewody*.

Podstawę materialnoprawną niniejszej decyzji stanowi art. 145 § 1 pkt 5 *k.p.a.*, zgodnie z którym w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznowia się postępowanie jeśli wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu

wydania decyzji, nieznane organowi, który wydał decyzję. Wznowienie postępowania może zatem nastąpić tylko w przypadku, gdy nowe okoliczności lub nowe dowody istniały w dniu wydania decyzji, lecz nie były znane organowi wydającemu decyzję. Na organie administracji, po wszczęciu postępowania wznowieniowego na wniosek, ciążył obowiązek wykazania powyższych przesłanek, przy czym należy mieć na względzie, że wznowienie postępowania jest nadzwyczajnym trybem wzruszania decyzji ostatecznych, stanowi odstępstwo od zasady trwałości decyzji ostatecznych, dlatego chcąc wzruszyć taką decyzję ostateczną organ powinien ponad wszelką wątpliwość wykazać istnienie przesłanek wznowienia.

W oparciu o art. 149 § 2 *k.p.a.* postanowienie Wojewody o wznowieniu postępowania stanowiło podstawę do przeprowadzenia przez organ postępowania co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy.

Wojewoda Wielkopolski o wydaniu postanowień z dnia 27 sierpnia 2020 r. (znak: IR-III.7821.3.2018.4) wznawiających postępowanie administracyjne zakończone ostateczną decyzją Wojewody zawiadomił strony doręczając im ww. postanowienia. Pozostałe strony na podstawie art. 10 § 1 i art. 49 *k.p.a.* w związku z art. 11f ust. 7 *ustawy* zostały zawiadomione w drodze obwieszczenia, które zostało umieszczone na tablicy ogłoszeń WUW w Poznaniu w dniach od 25 września 2020 r. do dnia 6 listopada 2020 r. i w BIP WUW w Poznaniu od dnia 28 września 2020 r. do 12 października 2020 r., na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Dopiewo w dniach od 28 września 2020 r. do 12 października 2020 r. oraz w BIP Urzędu Gminy Dopiewo w dniach od 29 września 2020 r. do 13 października 2020 r., a także na tablicy ogłoszeń i BIP Urzędu Gminy Tarnowo Podgórne w dniach od 29 września 2020 r. do dnia 13 października 2020 r. oraz na tablicy ogłoszeń i w BIP Starostwa Powiatowego w Poznaniu w dniach od 30 września 2020 r. do dnia 14 października 2020 r.

Po przeprowadzeniu stosownego postępowania, stwierdzono co następuje.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż w art. 16 § 1 *k.p.a.* wprowadzona została zasada trwałości ostatecznych decyzji administracyjnych. "Zasada ogólna trwałości ostatecznych decyzji ma podstawowe znaczenie dla stabilizacji opartych na decyzji stosunków prawnych, dlatego w świadomości społecznej zasada ta uchodzić będzie z pewnością za jedno z kardynalnych założeń całego systemu ogólnego postępowania administracyjnego" (W. Dawidowicz, *Ogólne postępowanie administracyjne* str. 123). Ustanawiając ochronę decyzji ostatecznych przez przyznanie jej cech trwałości, przepis ten wyznacza jednocześnie granicę tej trwałości. Jednocześnie od powyższej zasady ustawodawca wprowadza ściśle określone wyjątki, kiedy decyzja ostateczna może być wzruszona przez jej uchylenie lub zmianę w trybie art. 154, art. 155 lub art. 161 *k.p.a.*, w drodze stwierdzenia nieważności w trybie art. 156 § 1 *k.p.a.*, a także poprzez jej uchylenie na podstawie art. 145 § 1 w związku z art. 151 § 1 pkt 2 *k.p.a.*, tj. w wyniku wznowienia postępowania.

W literaturze istnieje utrwalony pogląd, że wznowienie postępowania jest instytucją procesową mającą "na celu stworzenie prawnej możliwości przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego i ponownego rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej, w której została już wydana decyzja ostateczna. Konieczność istnienia tego rodzaju instytucji proceduralnej powstaje na tle potrzeby rozwiązania takich sytuacji, kiedy po wydaniu decyzji ostatecznej ujawniła się wadliwość postępowania (w szczególności dowodowego), na którym oparto ostateczne rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej albo, gdy powstały później okoliczności, które pozbawiają znaczenia przesłanki, na jakich oparto rozstrzygnięcie sprawy. W tych warunkach decyzje rozstrzygające ostatecznie sprawę administracyjną stają się wadliwe, jednakże charakterystyczną cechą ich wadliwości jest to, że nie tkwi ona wyłącznie w decyzji jako takiej, lecz wynika jako logiczny wniosek z zestawienia decyzji z pewnymi okolicznościami, inaczej mówiąc, decyzja jest wadliwa ze względu na ujawnienie

lub powstanie określonych faktów" (W. Dawidowicz, *Postępowanie administracyjne...*, s. 242, za Cz. Martysz, *Komentarz do art.145 Kodeksu postępowania administracyjnego*, Komentarz LEX 2010).

Postępowanie wznowieniowe nie jest kontynuacją „zwykłego” postępowania, tj. kolejną jego instancją. W wyniku tego postępowania nie następuje merytoryczna kontrola ostatecznej decyzji we wszystkich jej aspektach. Instytucja wznowienia nie jest zatem środkiem, za pomocą którego można wzruszyć każdą wadliwą decyzję ostateczną, w oderwaniu od stopnia jej wadliwości. Organy w tym nadzwyczajnym postępowaniu nie mogą kierować się innymi przesłankami, jak tylko tymi określonymi w art. 145 § 1 *k.p.a.*

Artykuł 147 *k.p.a.* określa sposoby wszczęcia postępowania w sprawie wznowienia postępowania. Zgodnie z tym przepisem, postępowanie administracyjne może zostać wznowione z urzędu albo na żądanie strony. Wznawiając postępowanie organ właściwy bada pierwotnie, czy zaistniały przesłanki wznowienia postępowania, określone w art. 145 § 1 *k.p.a.* W przypadku, gdy organ ten nie stwierdzi zaistnienia przesłanek zawartych w ww. przepisie, wydaje decyzję odmawiającą uchylenia decyzji dotychczasowej (patrz art. 151 § 1 pkt 1 *k.p.a.*). Sens uregulowania zawartego w art. 151 § 1 pkt 1 *k.p.a.* polega na braku możliwości przejścia do merytorycznego rozpoznania sprawy administracyjnej, gdy stwierdzi się, że nie zaistniała żadna z podstaw wznowienia postępowania. Decyzja o odmowie uchylenia decyzji dotychczasowej może być podjęta po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego i dowodowego, w wyniku którego jednoznacznie można stwierdzić, że nie istniały określone w *k.p.a.* podstawy wznowienia postępowania. W przypadku natomiast, kiedy stwierdzi zaistnienie jednej z przesłanek zawartych w art. 145 § 1 *k.p.a.*, uchyla decyzję dotychczasową i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy (patrz art. 151 § 1 pkt 2 *k.p.a.*).

Podstawę wznowienia postępowania w przedmiotowej sprawie stanowił art. 145 § 1 pkt 5 *k.p.a.*, zgodnie z którym w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznawia się postępowanie, jeżeli wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nieznanne organowi, który wydał decyzję. Należy zwrócić uwagę na to, czy zaistniały nowe okoliczności faktyczne albo też nowe dowody mogące zostać przedstawione w postępowaniu, z tym jednak zastrzeżeniem, że są one dla sprawy istotne, czyli dotyczą przedmiotu sprawy, a ponadto mają takie znaczenie prawne, że mogą wpłynąć na treść decyzji w zasadniczych kwestiach. Nadto okoliczności te lub dowody muszą istnieć w dniu wydania ostatecznej decyzji. Jeśli ujawnią się one po jej wydaniu, nie uzasadnia to wniosku o wznowienie postępowania, ale o przeprowadzenie dodatkowych dowodów przez sąd administracyjny. Przez nową okoliczność istotną dla sprawy (art. 145 § 1 pkt 5 *k.p.a.*) należy rozumieć taką okoliczność, która mogła mieć wpływ na odmienne rozstrzygnięcie sprawy (vide: wyrok NSA z dnia 25 czerwca 1985 r., sygn. akt I SA 198/85, ONSA 1985, nr 1, poz. 35).

IV.

Odnosząc się do podnoszonych przez *Wnioskodawców* argumentów zawartych w licznych wnioskach kierowanych do Wojewody Wielkopolskiego należy zwrócić uwagę na szczególność *ustawy*, która polega przede wszystkim na tym, że ze względu na specyficzny charakter inwestycji drogowej, ustawodawca połączył kilka odrębnych procedur i rozstrzygnięć administracyjnych w jedną, kończącą się decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, stanowiącą podstawę rozpoczęcia robót budowlanych w zakresie budowy drogi publicznej. Kumulacja kilku postępowań administracyjnych skutkuje więc wydaniem jednego rozstrzygnięcia administracyjnego, w którym następuje skonkretyzowanie lokalizacji inwestycji, wydzielenie geodezyjne i prawne obszaru mającego być zajęтым pod przyszłą drogę publiczną oraz ocena technicznego projektu budowy drogi kończąca się zawartym w tym samym rozstrzygnięciu pozwoleniem na wykonywanie robót budowlanych.

Nie może też umknąć konstatacja, że w takim postępowaniu interes społeczny i gospodarczy ma prymat nad słusznym interesem strony, bowiem inwestycja w zakresie realizacji drogi publicznej ma na celu zaspokojenie określonych potrzeb społeczności lokalnej. W konsekwencji ustawodawca z jednej strony znacznie zwiększa uprawnienia inwestora, zaś z drugiej ogranicza uprawnienia właścicieli nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania planowanej inwestycji. Ograniczając prawa jednostki (w tym prawo własności) w zakresie określonym przepisami *ustawy*, ustawodawca dąży do zrealizowania celów publicznych, takich jak urządzenie nowych dróg i modernizacja istniejących, służące swobodnemu przemieszczaniu się m.in. służb komunalnych i ratowniczych, czy też dostosowywanie istniejących dróg do wymogów bezpieczeństwa określonych w przepisach prawa, uznając, że regulacja ta mieści się w granicach ograniczeń w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw określonych w art. 31 ust. 3 Konstytucji RP.

W postępowaniu o udzielenie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej organy nie posiadają kompetencji do ingerowania, poprzez wyznaczanie, korygowanie, czy zmianę w proponowany kształt i przebieg inwestycji drogowej. Co więcej, niedopuszczalna jest również ocena racjonalności i słuszności koncepcji przedstawionej przez inwestora. Z przepisów *ustawy* wynika bowiem jednoznacznie, że to inwestor decyduje o przebiegu trasy oraz najkorzystniejszych, z jego punktu widzenia, rozwiązaniach lokalizacyjnych i techniczno-organizacyjnych. Podkreślenia przy tym wymaga, że ustawodawca nie nałożył na inwestora obowiązku rozważenia i przedstawienia alternatywnych rozwiązań i wariantów przebiegu drogi, co w konsekwencji oznacza, że organ rozpoznający wniosek dokonuje jedynie sprawdzenia, czy spełnia on ustawowe wymogi - jest kompletny, inwestor uzyskał stosowne uzgodnienia, opinie i zezwolenia - oraz czy przedłożony projekt jest zgodny z *ustawą* i dotyczy dróg publicznych. Pozytywna ocena w tym zakresie nie pozwala organom na inne rozstrzygnięcie, niż wydanie decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej przedstawionej w badanym wniosku.

Należy zwrócić uwagę, że *Wnioskodawcy* nie przedstawili ani nowych dowodów, ani okoliczności nieznanymi organowi, które istniały w dniu wydania decyzji. W *decyzji Wojewody organ* podnosi, że po analizie uzupełnionego i skorygowanego projektu budowlanego należy stwierdzić, że został on sporządzony zgodnie z prawem budowlanym, obowiązującymi przepisami dotyczącymi projektowania dróg - w tym rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 2016 r. poz. 124) oraz rozporządzeniem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 2 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1935), a także zgodnie z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Organ w decyzji stwierdził, że projekt budowlany zawiera też informację o obszarze oddziaływania obiektu, wymaganą na podstawie art. 34 ust. 3 pkt 5 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r., poz. 1333 ze zm.).

W powyżej wymienionych (w pkt. I uzasadnienia niniejszej decyzji) wyjaśnieniach ZDP w Poznaniu wynika jednoznacznie, że droga posiada własny system odwodnieniowy, a ilość wód opadowych nie ulegnie zmianie, ponadto ZDP w Poznaniu podnosi, iż wbrew twierdzeniom *Wnioskodawców* cały pas zieleni przydrożnej nie został zlikwidowany.

W aktach sprawy znajduje się sporządzona w dniu 4 listopada 2020 r. przez pracownika Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu adnotacja, z której na podstawie uzyskanych telefonicznie od pracownika ZDP w Poznaniu informacji wynika, że: „ok. 2 m skarpa istniejąca w projekcie budowlanym została wykonana, przy czym zwężeniu do 2 m uległ chodnik (wcześniej zaprojektowany na szerokość 3 m) - zwężenie chodnika

doprowadziło do pozostawienia drzew i krzewów (około 2 m pas zieleni) pomiędzy posesjami *Wnioskodawców*. Spadek chodnika skierowany jest w stronę jezdni, na której znajdują się wypusty kanalizacyjne”.

Przeprowadzone przez organ postępowanie wznowieniowe nie wykazało istnienia „wad projektowych” natomiast podnoszone przez *Wnioskodawców* obawy dotyczące potencjalnych (rzekomych) hałasów, zanieczyszczeń, czy utrudnionego wyjazdu z osiedla w okresie zimowym nie mogą stanowić podstaw skutkujących uchyleniem decyzji dotychczasowej. Dokumentacja zgromadzona w sprawie, w żaden sposób nie potwierdza powyższych wątpliwości *Wnioskodawców*. Należy stwierdzić, że ww. obawy odnoszą się do swego rodzaju hipotetycznych twierdzeń, niepopartych żadnymi dowodami.

V.

Odnosząc się do zarzutów *Wnioskodawcy*, w których kwestionuje podział działki nr 67 w pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że sprawa dotycząca podziału ww. działki ma związek z postępowaniami prowadzonymi przez Starostę Poznańskiego, a następnie przez Wojewodę w trybie odwoławczym (*decyzja Wojewody*.)

Na potrzeby postępowania prowadzonego przed Starostą Poznańskim została sporządzona dokumentacja geodezyjna w postaci mapy do celów projektowych wraz z projektem podziału nieruchomości (działek) wchodzących w nowe linie rozgraniczające drogi. Podziałem objęto kilkadziesiąt działek, w tym działkę nr 67 stanowiącą własność *Wnioskodawcy*. Działka 67 została podzielona na działki nr 67/1 i 67/2.

Podział został zatwierdzony wydaną przez Starostę Poznańskiego decyzją administracyjną z dnia 7 czerwca 2017 r. (znak: WD.6740.10.2017). Decyzją tą udzielono pozwolenia na realizację inwestycji na rzecz Zarządu Powiatu w Poznaniu i zatwierdzono przebudowę/rozbudowę drogi powiatowej nr 2392 P Tarnowo Podgórne - Więckowice na odcinku Lusówko (Rozalin) - Więckowice oraz nr 2403P Więckowice-Dopiewo, m. Więckowice, gmina Tarnowo Podgórne, w zakresie terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych. Jak wynika z punktu IV. przedmiotowej decyzji, działka ewidencyjna nr 67/1 przeszła z mocy prawa na własność Powiatu Poznańskiego z dniem, w którym decyzja stała się ostateczna.

Od powyższej decyzji pismem z dnia 5 lipca 2017 r. odwołanie wniósł *Wnioskodawca* bowiem w jego ocenie ustalenie granic dla działki 67, podlegającej podziałowi, zostało przeprowadzone nieprawidłowo. Następnie *Wnioskodawca* pismem z dnia 14 lipca 2017 r. wycofał swoje odwołanie, pod warunkiem odszukania punktów granicznych działki nr 67 z działką 57 (droga powiatowa) przez Zarząd Dróg Powiatowych w Poznaniu w początkowej fazie inwestycji. W tym miejscu należy wyjaśnić, że badanie dopuszczalności cofnięcia odwołania należało do kompetencji rzeczowej organu odwoławczego (wojewody). Pismem z 22 stycznia 2018 r. *Wnioskodawca* wystąpił do Starosty Poznańskiego o przekazania Wojewodzie Wielkopolskiemu cofniętego przez niego wcześniej odwołania z 5 lipca 2017 r. wraz z aktami sprawy. Należy przy tym zwrócić uwagę, że *Wnioskodawca* wystąpił o przekazanie odwołania Wojewodzie w dacie, w której decyzji Starosty Poznańskiego błędnie nadano już klauzulę ostateczności – 17 lipca 2017 r. Wojewoda uznał, że samo odwołanie zostało wniesione w terminie, niemniej jednak przekazanie go przez

Starostę Poznańskiego nastąpiło z przekroczeniem terminu wskazanego w art. 133 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Po rozpatrzeniu odwołania Wojewoda Wielkopolski decyzją z dnia 10 czerwca 2019 r. (znak: IR-III.7821.3.2018.4) uchylił w części decyzję Starosty Poznańskiego i orzekł w tym zakresie co do istoty sprawy.

Odnosząc się do zarzutu *Wnioskodawcy* organ odwoławczy uznał, że mapa zawierająca projekt podziału nieruchomości - w tym działki ewidencyjnej nr 67 - nie jest przedmiotem postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, nie ma znaczenia w sprawie i pozostaje bez wpływu na rozstrzygnięcie w tym zakresie. W uzasadnieniu wyjaśnił, że mapa zawierająca projekt podziału nieruchomości, w tym dla działki ewidencyjnej nr 67, została wykonana przez uprawnionego geodetę i przyjęta została do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Powierzchnia ww. działki, uwidoczniiona w tabeli na mapie z projektem podziału nieruchomości, jest zgodna z danymi widniejącymi w wypisach z rejestru gruntów, znajdujących się w aktach sprawy. Ponadto organ stwierdził, że opatrzenie dokumentacji geodezyjno-kartograficznej stosownymi klauzulami stanowi potwierdzenie dokonania ich weryfikacji przez wyspecjalizowaną do tego rodzaju czynności służbę geodezyjną i kartograficzną i dlatego kwestionowanie poprawności i legalności sporządzenia tych opracowań może być skutecznie dokonywane jedynie w postaci przedstawienia nowej dokumentacji geodezyjno-kartograficznej (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 16 listopada 2009 r., sygn. akt IV SA/Wa 1528/08). Wojewoda Wielkopolski wskazał również, że *Wnioskodawca* nie przedstawił żadnego dowodu (nowej dokumentacji geodezyjno-kartograficznej) na skuteczne podważenie prawdziwości ww. dokumentu.

Niezależnie od prowadzonego przez Starostę Poznańskiego postępowania administracyjnego w sprawie wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, kwestia podziału działki 67 była przedmiotem postępowania skargowego prowadzonego przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego (znak: GK-III.7210.4.2019.4) w związku ze skargą wniesioną przez *Wnioskodawcę* pismem z dnia 29 kwietnia 2019 r. na działania geodetów [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] związane z wykonaniem pracy geodezyjnej, której celem było sporządzenie mapy z projektem podziału obejmującego przedmiotową działkę, stanowiącej załącznik do decyzji Starosty Poznańskiego.

Przedmiotem prowadzonej przez organ nadzoru geodezyjnego i kartograficznego analizy była wyłącznie dokumentacja techniczna sporządzona w wyniku realizacji wskazanej pracy geodezyjnej, przyjęta do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. W ramach prowadzonego postępowania wyjaśniającego organ nadzoru geodezyjnego i kartograficznego ustalił, co następuje:

Praca geodezyjna, której celem było opracowanie mapy z projektem podziału obejmującego między innymi działkę nr 67, realizowana była przez przedsiębiorcę: Pracownię Geodezyjno-Kartograficzną [REDAKTOWANE] s.c. [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE]. Praca zaewidencjonowana została w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Poznaniu pod identyfikatorem zgłoszenia nr GKG.4141.7316.2016. Zawiadomienie o zakończeniu wymienionej pracy geodezyjnej wpłynęło do właściwego

organu służby geodezyjnej i kartograficznej we wrześniu 2016 r. W wyniku przeprowadzonej weryfikacji, o której mowa w art. 12b ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2019 r. poz. 725 ze zm.) - w brzmieniu obowiązującym w dacie zgłoszenia, dokumentacja techniczna stanowiąca wynik realizacji pracy geodezyjnej została przyjęta do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego dnia 25 października 2016 r.

Podstawowymi dokumentami sporządzanymi w ramach wykonywania pracy geodezyjnej dotyczącej podziału nieruchomości jest: mapa z projektem podziału oraz protokół z czynności przyjęcia granic nieruchomości objętej podziałem.

Przeprowadzona przez organ nadzoru geodezyjnego i kartograficznego analiza dokumentacji technicznej opracowanej przez geodetę wykazała, że przed przyjęciem granic nieruchomości podlegających podziałowi, w tym działki nr 67, geodeta dokonał ustalenia ich przebiegu. Sytuacja taka ma miejsce wtedy, kiedy dane zawarte w operacie ewidencyjnym dotyczące nieruchomości nie są wiarygodne oraz w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym, a także w zbiorze dokumentów księgi wieczystej brak jest dokumentacji określającej w sposób wiarygodny przebieg granic nieruchomości. W takim przypadku wykonawca prac geodezyjnych ustala przebieg granic działek ewidencyjnych wchodzących w skład nieruchomości zgodnie z zasadami określonymi w § 37-39 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. z 2019 r., poz. 393), zwanego dalej: *rozporządzeniem w sprawie ewidencji*.

Zgodnie z § 38 *rozporządzeniem w sprawie ewidencji* o czynnościach podjętych w celu ustalenia przebiegu granic działek ewidencyjnych wykonawca zawiadamia wszystkich właścicieli oraz użytkowników wieczystych tych działek, a także osoby władające tymi działkami na zasadach samoistnego posiadania. Powyższe zawiadomienie doręcza się wszystkim zainteresowanym, o których mowa powyżej, za zwrotnym poświadczeniem odbioru lub za pokwitowaniem, nie później niż 7 dni przed wyznaczonym terminem prowadzenia czynności ustalania przebiegu granic nieruchomości.

Analiza sporządzonej dokumentacji technicznej z wykonania pracy geodezyjnej wykazała, że o czynnościach ustalenia przebiegu granic zostały zawiadomione wszystkie zainteresowane strony, w tym *Wnioskodawca*, o czym świadczą zwrotne potwierdzenia odbioru, wchodzące w skład operatu technicznego skompletowanego w wyniku wykonania pracy.

W myśl § 39 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie ewidencji* ustalenia przebiegu granic działek ewidencyjnych, w tym położenia wyznaczających je punktów granicznych, dokonuje wykonawca na podstawie zgodnych wskazań właścicieli lub użytkowników wieczystych tych działek albo osób władających tymi działkami na zasadach samoistnego posiadania, potwierdzonych ich zgodnym oświadczeniem złożonym do protokołu ustalenia przebiegu granic działek ewidencyjnych. W przypadku gdy właściwe podmioty nie złożą do protokołu ustalenia przebiegu granic działek ewidencyjnych zgodnego oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, przebieg granic działek ewidencyjnych, w tym położenie wyznaczających je punktów granicznych, ustala wykonawca według ostatniego spokojnego stanu posiadania, jeżeli ten stan posiadania nie jest sprzeczny z informacjami zawartymi w dostępnych dokumentach określających stan prawny gruntów w granicach tych działek (§ 39 ust. 2).

W przypadku natomiast, gdy spokojnego stanu posiadania, o którym mowa w ust. 2, nie można stwierdzić lub jest on sprzeczny z informacjami zawartymi w dostępnych dokumentach określających stan prawny gruntów, przebieg granic działek ewidencyjnych obejmujących te grunty, w tym położenie wyznaczających te granice punktów, ustala wykonawca po zbadaniu położenia znaków i śladów granicznych oraz przeprowadzeniu analizy wszelkich dostępnych dokumentów, zawierających informacje mające znaczenie w tym zakresie, w tym oświadczeń zainteresowanych podmiotów i świadków (§ 39 ust. 3).

Czynności ustalenia przebiegu granic działki ewidencyjnej nr 67 (wł.: *Wnioskodawcy*) a działkami ewidencyjnymi nr 64, 68/3 (wł.: osób fizycznych) oraz działką ewidencyjną nr 57 (wł.: Powiatu Poznańskiego), zostały podjęte dnia 19 sierpnia 2016 r. W tym dniu został sporządzony protokół pn. „Protokół ustalenia przebiegu granic działek ewidencyjnych”, do czego zobowiązywał przepis § 39 ust. 5 *rozporządzenia w sprawie ewidencji*.

Z informacji w nim zawartych wynika, że ustalenie przebiegu granic nastąpiło na podstawie ostatniego spokojnego stanu posiadania na gruncie. W czynnościach ustalenia granic wziął czynny udział *Wnioskodawca*, odmawiając przyjęcia przebiegu ustalonych przez geodetę granic.

Ustaleniu nie podlegały natomiast wszystkie granice działki ewidencyjnej nr 67, a jedynie odcinki istotne z punktu zamierzenia inwestycyjnego, w tym przypadku granica pomiędzy działką nr 67 a działką 57 (drogą powiatową). Powyższe działanie wynikało z treści § 8 ust. 1 *rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 2004 r. w sprawie sposobu i trybu dokonywania podziałów nieruchomości* (Dz. U. Nr. 268, poz. 2663), zwanego dalej: *rozporządzeniem w sprawie podziałów*, który stanowi, że jeżeli podział nieruchomości polega na wydzieleniu działki o powierzchni do 33% powierzchni nieruchomości podlegającej podziałowi, przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące przyjęcia granic nieruchomości, stosuje się tylko do tych odcinków granic nieruchomości, do których dochodzą projektowane granice podziału.

Po dokonaniu czynności ustalenia przebiegu granic, wykonawca pracy geodezyjnej dokonał tego samego dnia, tj. dnia 19 sierpnia 2016 r., przyjęcia granic działek ewidencyjnych podlegających podziałowi. Na tę okoliczność sporządzony został odrębny protokół, o którym mowa w § 7 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie podziałów* pn. „Protokół z czynności przyjęcia granic nieruchomości”. Analiza sporządzonej dokumentacji wykazała, że dla każdej działki ewidencyjnej sąsiadującej z działką ewidencyjną nr 57 sporządzony został odrębny protokół z przyjęcia granic nieruchomości, w tym dla działki nr 67.

Organ nadzoru geodezyjnego ustalił, co wynika z treści sprawozdania technicznego z dnia 5 września 2016 r. sporządzonego przez geodetę [REDAKTOWANE], a znajdującego się w operacie technicznym z opracowania mapy z projektem podziału, że na potrzeby realizowanej pracy geodezyjnej dokonano odszukania znaków granicznych określających położenie punktów granicznych. Znaków tych jednak nie odnaleziono w punktach granicznych określających przebieg granicy pomiędzy działkami ewidencyjnymi nr 67 i 57. Granica pomiędzy tymi działkami ewidencyjnymi, zgodnie z oznaczeniami na szkicu polowym nr 1 sporządzonym przez geodetę dnia 19 sierpnia 2016 r. z ustalenia przebiegu granic, biegnie: od punktu granicznego nr 100883 leżącego na granicy działek ewidencyjnych nr 57, 67 i 68/3 do punktu granicznego nr 100884 leżącego na granicy działek ewidencyjnych nr 57, 64 i 67. Położenie punktu granicznego nr 100884 wyznaczono na podstawie ostatniego

spokojnego stanu posiadania na gruncie. Natomiast określenia położenia punktu granicznego nr 100883 dokonano na podstawie szkicu polowego z dnia 25 października 2003 r. sporządzonego przez geodetę [REDAKTOWANE] w ramach pracy geodezyjnej nr KERG 211-69/03.

Tym samym organ nadzoru geodezyjnego stwierdził, że wśród wykorzystanych przez wykonawcę materiałów udostępnionych z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego na potrzeby realizowanej pracy geodezyjnej, znalazł się między innymi szkic polowy sporządzony przez geodetę [REDAKTOWANE].

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego stwierdził, że czynności podejmowane przez geodetę przy realizacji pracy geodezyjnej, której celem było sporządzenie mapy z projektem podziału między innymi działki ewidencyjnej nr 67, wykonywane były na podstawie i w granicach obowiązującego prawa w dziedzinie geodezji i kartografii.

Jak wynika z posiadanego przez Wojewodę Wielkopolskiego materiału dowodowego ww. stanowisko Wielkopolskiego Inspektora Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego wyrażone w piśmie z dnia 11 lipca 2019 r. (znak: GK-III.7210.4.2019.4) było również przedmiotem analizy Głównego Geodety Kraju, w prowadzonym z wniosku *Wnioskodawcy* postępowaniu kontrolnym pod sygnaturą sprawy NG-OSG.051.79.2019. Główny Geodeta Kraju uznał zarzuty wniesione przez *Wnioskodawcę* na działania Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego za nieuzasadnione, nie znajdujące potwierdzenia w dokumentacji zgromadzonej w sprawie.

W swoim wniosku z dnia 14 maja 2020 r. *Wnioskodawca* powołuje się na pismo z dnia 20 kwietnia 2020 r. sporządzone przez geodetów [REDAKTOWANE] oraz [REDAKTOWANE], którym „zlecił weryfikację dokumentów sporządzonych przez Pracownię Geodezyjno-Kartograficzną [REDAKTOWANE] s.c.”. Jak wynika z pisma z dnia 14 maja 2020 r. dokument sporządzony w dniu 20 kwietnia 2020 r. przez ww. geodetów dał *Wnioskodawcy* asumpt do złożenia wniosku o wznowienie postępowania administracyjnego, a także zdaniem *Wnioskodawcy* potwierdza „nieuzasadnioną zmianę granic”. Z całą pewnością należy stwierdzić, że efektem wykonanej przez geodetów [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] pracy jest dokument zatytułowany: „*Analiza działki 67/2 położonej w gminie Dopiewo, obręb Więckowice*” sporządzony dnia 20 kwietnia 2020 r., jak to zostało stwierdzone powyżej, zdaniem *Wnioskodawcy* dokument ten ma stanowić dowód na nierzetelne wykonanie pracy geodezyjnej związanej z podziałem działki nr 67 realizowanej przez [REDAKTOWANE].

W tym miejscu należy wskazać, że organ nadzoru geodezyjnego ustalił, iż w rejestrze zgłoszeń prac geodezyjnych realizowanych na terenie powiatu poznańskiego, w okresie od 11 lipca 2019 r. do 14 sierpnia 2020 r. nie odnotowano zgłoszenia pracy geodezyjnej przez przedsiębiorcę [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE], której celem byłoby wznowienie znaków granicznych, wyznaczenie punktów granicznych lub ustalenie przebiegu granic dla działek ewidencyjnych o numerach 67/1 i 67/2. Z uwagi na fakt, że wskazani geodeci nie zgłosili właściwemu organowi służby geodezyjnej i kartograficznej pracy geodezyjnej, o której mowa powyżej, a wyniki zrealizowanej pracy nie zostały przyjęte do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, organ nadzoru geodezyjnego i kartograficznego

nie miał możliwości zbadania prawidłowości wykonania przedmiotowej pracy oraz sporządzonych w jej wyniku dokumentów.

W toku prowadzonych czynności sprawdzających organ nadzoru geodezyjnego i kartograficznego ustalił, badając treści księgi wieczystej nr [REDAKTOWANE], prowadzonej przez Sąd Rejonowy Poznań - Stare Miasto w Poznaniu dla nieruchomości stanowiącej własność *Wnioskodawcy*, że na podstawie postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 października 2018 r. (sygn. akt II CA 1040/18) przywrócono *Wnioskodawcy* na mocy tego postanowienia prawo własności do gruntu stanowiącego działkę ewidencyjną nr 67/1. Zmiana ta została również ujawniona w operacie ewidencyjnym.

Odnosząc się do samego wniosku *Wnioskodawcy*, w którym podnosi on nieprawidłowe ustalenie granic nieruchomości o nr. ewid. 67, arkusz [REDAKTOWANE], obręb [REDAKTOWANE], Więckowice, dla której Sąd Rejonowy Poznań - Stare Miasto w Poznaniu, prowadzi księgę wieczystą nr [REDAKTOWANE], która następnie została zatwierdzona decyzją Starosty Poznańskiego, należy w tym miejscu ponownie wyjaśnić, że załączniki graficzne do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej muszą być wykonane na mapach przyjętych do właściwego państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Mapy te, jako dokumenty urzędowe sporządzone przez upoważniony do tego organ, korzystają z domniemania prawdziwości oraz zgodności z prawdą tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Organy orzekające w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie są uprawnione do kwestionowania dokumentacji geodezyjno-kartograficznej opatrzonej stosownymi klauzulami powiatowego ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej. Mapy zawierające projekty podziału nieruchomości, stanowiące jeden z załączników do decyzji Starosty Poznańskiego, zostały wykonane przez uprawnionego geodetę i przyjęte do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego dnia 25 października 2016 r. i zaewidencjonowane pod nr rej. P.3021.2016.14457. Powierzchnia spornej działki, uwidoczniiona w tabeli na mapie z projektem podziału nieruchomości, jest zgodna z danymi widniejącymi w wypisach z rejestru gruntów z dnia 26.04.2017 r. i z dnia 31.05.2017 r. znajdujących się w aktach sprawy. Opatrzenie dokumentacji geodezyjno-kartograficznej stosownymi klauzulami stanowi potwierdzenie dokonania ich weryfikacji przez wyspecjalizowaną do tego rodzaju czynności służbę geodezyjno-kartograficzną - kwestionowanie poprawności i legalności sporządzenia tych opracowań może być skutecznie dokonywane jedynie w postaci przedstawienia nowej dokumentacji geodezyjno-kartograficznej (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 16 listopada 2009 r., sygn. akt IVSA/Wa 1528/08).

Wnioskodawca nie wskazał żadnego dowodu (nowej dokumentacji geodezyjno-kartograficznej) - bowiem jak wskazano powyżej za dowód taki nie można uznać pisma geodetów z dnia 20 kwietnia 2020 r. Pismo to bowiem nie może skutecznie podważać dokumentacji geodezyjno-kartograficznej.

Wyjaśnić przy tym należy, że zgodnie z § 36 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. z 2019 r. poz. 393), przebieg granic działek ewidencyjnych wykazuje się w ewidencji na podstawie dokumentacji geodezyjnej, przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Przepis ten w żaden sposób nie może jednak stanowić podstawy do rozstrzygania sporów co do przebiegu granic nieruchomości. Spór dotyczący przebiegu granic nieruchomości rozstrzyga się w postępowaniu rozgraniczeniowym (por. wyrok NSA z dnia 29 lipca 2011 r., sygn. akt I OSK 1347/10; wyrok WSA w Warszawie z dnia 7 października 2014 r., sygn. akt I SA/Wa 1488/14). Tak więc dla skutecznego podważenia prawdziwości mapy z projektem

podziału nieruchomości konieczne jest przedłożenie dokumentów potwierdzających inny przebieg granic nieruchomości. W tym celu niezbędne jest przeprowadzenie administracyjnego postępowania rozgraniczeniowego, a jeśli ono nie przyniesie rezultatu - postępowania cywilnego. W myśl art. 20 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2020 r. poz. 782), ewidencja gruntów i budynków obejmuje informacje dotyczące m.in. gruntów, w tym ich położenia i granic. Informacje te stanowią m.in. podstawę do planowania gospodarczego, planowania przestrzennego, wymiaru podatków i świadczeń, oznaczania nieruchomości w księgach wieczystych, gospodarki nieruchomościami (por. art. 21 ust. 1 ustawy - Prawo geodezyjne i kartograficzne). Administracyjną fazę postępowania o rozgraniczenie rozpoczyna złożenie podania do wójta o ustalenie granic na podstawie art. 29 (i następnych) ustawy - Prawo geodezyjne i kartograficzne. W toku postępowania biegły geodeta odtwarza na gruncie przebieg granic na podstawie dokumentów stwierdzających stan prawny (odpisy ksiąg wieczystych, wypisy aktów notarialnych, orzeczenia sądowe, decyzje administracyjne), dokumentów z ewidencji gruntów (map), śladów, znaków granicznych. Postępowanie takie kończy się decyzją administracyjną o ustaleniu przebiegu granicy lub zawarciem przez strony przed geodetą ugody regulującej przebieg granicy. W przypadku sporu co do granic nieruchomości zastosowanie może znaleźć art. 153 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r., poz. 1740) - w myśl przepisu, jeżeli granice gruntów stały się sporne, a stanu prawnego nie można stwierdzić, ustala się granice według ostatniego spokojnego stanu posiadania. Gdyby również takiego stanu nie można było stwierdzić, a postępowanie rozgraniczeniowe nie doprowadziło do ugody między zainteresowanymi, sąd ustali granice z uwzględnieniem wszelkich okoliczności.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia lub zawiadomienia pozostałych stron o jej wydaniu. Zgodnie z art. 11f ust. 7, w związku z art. 11f ust. 3 ustawy i art. 49 *k.p.a.* zawiadomienie stron postępowania uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia poprzez obwieszczenie w Wielkopolskim Urzędzie Wojewódzkim w Poznaniu, w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, oraz w urzędowych publikatorach teleinformatycznych - Biuletynie Informacji Publicznej tych urzędów.

z up. Wojewody Wielkopolskiego
Marcin Karpiński
Zastępca Dyrektora
Wydziału Infrastruktury i Rolnictwa

Dokument podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym

Otrzymują:

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]
3. [REDACTED]
4. [REDACTED]
5. [REDACTED]
6. [REDACTED]
7. [REDACTED]
8. Starosta Poznański (ePUAP),
9. Zarząd Powiatu w Poznaniu (ePUAP),
10. Dyrektor Zarządu Dróg Powiatowych w Poznaniu (ePUAP),
11. Aa.

Sprawę prowadzi:

r. pr. Michał Świtek, tel. 61-854-17-17

W niniejszej decyzji „wyczerniono” informacje, które zostały wyłączone z obowiązku publikacji na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. (RODO).

Autor wyłączenia danych: Michał Świtek